

מ"ת 74/02/15 - מדינת ישראל נגד קאיד אלחמידי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

15 מרץ 2015

מ"ת 74-02-15 מדינת ישראל נ' אלחמידי (עציר)

72-02-15

בפני כב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן
המבקשים

נגד
המשיבים
קאיד אלחמידי (עציר)

החלטה

הרקע

זו החלטה בבקשה לעיון חוזר, בהחלטת בית המשפט מיום 5.2.15.

לצורך מתן החלטה מן הראוי לפרט השתלשלות העניינים בהליך זה.

נגד המבקש הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים בתיק עיקרי מס' פלא 72-02-15, בו הוא מואשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישון נהיגה.

בדיון הראשון שנערך ביום 3.2.15 הסכים ב"כ המבקש דאז לקיומן של ראיות לכאורה, עם כי כרסום בפרסום מסויים, הציע חלופה שמעצר והתיק נדחה לשם עיון בחומר הראיות בתיק.

ביום 5.2.15 החלטתי להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

לאחר קבלת ייצוג מהסנגור הקודם ולימוד הראיות בתיק, הגיש ב"כ המבקש ביום 23.2.15 בקשה זו.

בדיון שנערך בבקשה ביום 2.3.15 נטען לקיומן של ראיות נוספות שלא נמצאות בתיק החקירה, בדמות - בין היתר - הודעת אשתו של המבקש וכן קיומן של מצלמות אבטחה הן של תחנת המשטרה והן של העירייה, שיש בכוחן - לפי הנטען - להוות ראיה אובייקטיבית ונטראלית חשובה לכאן או לכאן.

מעבר לכך, במהלך הדיון הציג ב"כ המבקש מכתב ששלח לתביעה ביום 18.2.15, הכולל בקשה להמציא לו רשימה של מסמכים/ראיות הנמצאות ברשות המשטרה.

בית המשפט החליט לדחות את הדיון - בהסכמה - לשבוע ימים כדי לאפשר למשיבה (התביעה) לבדוק את הענין ולהמציא את המבוקש לב"כ המבקש.

בדיון הנוסף, שנערך ביום 10.3.15 ניתן היה להבין מדברי ב"כ המשיבה בדיון, כי פרט לשיחת טלפון עם התחנה לא נעשה דבר מהותי בענין. בית המשפט הורה על המצאת תגובה בכתב עד 12.3.15.

בדיון הנוסף שנערך ביום 12.3.15 הומצאה תגובה בכתב, ונמסרו לב"כ המבקש חלק מהמסמכים הנוספים שהוא ביקש וכן "הגיעה" הודעת אשתו של המשיב לתיק החקירה (? !)

דיון וההכרעה

לשם מתן החלטה זו חזרתי שוב על הראיות בתיק החקירה, כולל הראיות "החדשות" שהתווספו מאז העיון הקודם לצורך מתן ההחלטה זו.

אכן, מסתבר כי הודעת אשתו נגבתה רק ביום 1.2.15, (קרי מועד הגשת כתב האישום) - וככל הנראה - במהלך הדיונים שנערכו כאמור, לא היתה מודעת התביעה לקיום ההודעה, זה מצב חמור בעצמו בכך שלא התביעה וגם לא בית המשפט, מודעים לקיום הראיה.

בדיעבד, עיון בהודעה מראה כי היא דווקא תומכת - לדעתי - יותר בגירסאת המשטרה ולא בזו של המבקש, ואין בה כדי להביא לכירסום בחומר הראיות.

מאידך, לגבי שאלת קיומן של המצלמות, כל מה שצוין בתגובה הינה :

"מבדיקה מול תחנת המשטרה, נמסר כי אין ולא כל תיעוד משטרתי של המקום, וקטע הדרך בו בוצעה העבירה המיוחסת לנאשם במועד העבירה".

עם כל הכבוד למשיבה, אחרי העיכובים בהתייחסות לפניית ב"כ המבקש ולהחלטות בית המשפט, ניתן היה לצפות לתשובה קצת יותר עניינית.

מה ניתן - איפוא - ללמוד מתשובה זו ? אולי כי אכן קיימות מצלמות האבטחה שלא תיעדו את המתרחש ואם כך, האם

זה לא פוגמת בראיות התביעה או שמא הן לא מצלמות את הזירה או כיוון הליכת המבקש? כלום לא ניתן לדעת מהתשובה "הסתמית" שהוגשה לפתחת בית המשפט.

תיק העיקרי נקבע ע"י כב' השופט אופיר לשמיעת ההוכחות ליום 18.3.15, קרי בעוד 3 ימים, במצב עניינים זה ספק אם היה מקום לשנות את החלטתי המקורית, לפחות לא לפני מועד הדיון.

אלא, כנראה בשל העדר תשובה לפנייתו והצורך בהגשת בקשה זו, נדחה התיק לחודש מאי.

יש להדגיש כי בניגוד להרגשת נציג התביעה בדיון שנערך ביום 12.3.15, לא הטיל ב"כ המבקש דופי על עבודת השוטרים - כך אני מתרשם - אלא טוען כי יש אפשרות לא תיאורטית כלל, כי קיימת ראייה חפצית נטרלית, שיש בכוחה להכריע לכאן או לכאן.

אין חולקים כי בשלב זה אין בית המשפט צריך ו/או יכול להיכנס לשאלת מהימנות העדויות וכי לכאורה ד"י בדו"חות השוטרים יחד עם חיזוקים נוספים שבראיות כדי להוות יותר מראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, אבל סבורני שכל זה טוב, כאשר אין בנמצא ראיות נוספות אבל כאשר הועלתה אפשרות שלא נשללה, כי יש ראיות נוספות, שבכוחן להוכיח אחרת וראיות אלו היו או ישנן בידי המשטרה ולא הומצאו ו/או נמצאות בחומר הראיות **מה ההשלכות מזה והאם לא מדובר כרסום בעוצמת הראיות?**

ב - **בש"פ 5564/11 פלוני נ' מ"י** נאמר כי הפסיקה כבר עמדה על הזיקה בין עוצמת הראיות ולבין חלופת המעצר וכי חומר הראיות אינו "שחור או לבן", בתוך המסגרת של ראיות לכאורה - יש משרעת רחבה של מצבים וגוונים.

עוד נקבע כי :-

"עם זאת, מקום בו עילת המעצר היא עוצמתית והאינטרס שביסוד המעצר הוא כזה שכל נטילת סיכון לגבוי תהיה בלתי סבירה, כך שאין למעשה חלופת מעצר מתאימה שתוכל להגשים את מטרות המעצר, לא יהא מנוס ממעצרו של הנאשם, על אף הבעייתיות במשקלן של הראיות לכאורה" (לוי, בעמ' 619).

הנה כי כן, שחרור לחלופת מעצר וטיב החלופה נגזרים לעתים מעוצמת הראיות.

עוד נזכר באותה החלטה כי "יש לזכור" כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט.. ואין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים"

נוכח כל המובא לעיל, הנני סבור כי חייב להיות "מחיר" לכרסום בעוצמת הראיות ואף להתנהלות התביעה במקרה דנן.

יחד עם זאת, התוצאה חייבת להיות מידתית, הן לנסיבות המקרה ספציפי זה על כל היבטיו והן לעוצמת הכרסום.

בהתחשב בכל המובא לעיל וכן בהחלטתי המקורית, בה פירטתי חומרת מעשיו וההתרשמות כי נוכח מעשים אלו, לא ניתן היה ליחס למבקש אמון שיכבד החלטה של בית המשפט לשחרר אותו לחלופת מעצר, אהיה מוכן לשקול החלטה זו במידה ויונח בפני בית המשפט תסקיר מעצר המכיל המלצה חיובית מצד שירות המבחן.

אשר על כן, מתבקש שירות המבחן לבדוק את ענייניו של המבקש ולקבוע אם קיימת חלופת מעצר, שיש בכוחה לאיין את המסוכנות של המבקש.

בית המשפט יקבע דיון נוסף במידת הצורך אחרי קבלת תסקיר המעצר של שירות המבחן.

להדגיש כי בכך אין כל רמז להחלטה אחרת בהליך זה.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר תשע"ה, 15/03/2015 במעמד הנוכחים.

דוד לנדסמן , סגן נשיאה